

høje Ting. Selv om der efter hele den parlamentariske Udvikling ligger en hel Del i det af det ærede Medlem fremførte, maa jeg dog sige, at en saa ringe Tid som den, der tilmaales os til Behandlingen af dette Lovforslag, er uheldig. Det er ikke mere end en Maanedstid siden, at Landstinget ekspres maatte føre Forligsmandslovsforslaget igennem, et Forhold, som baade det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), der da var Partiet Venstres Ordfører, og jeg ankede over, og dog staaer vi altsaa nu igen overfor det samme Tilfælde. Dersom det ikke var saa, at Landstingets Medlemmer søgte at holde sig nøje underrettet om Sagerne Gang i Folketinget paa ethvert af Forhandlingens Stadier, vilde det meget vanskeligt lade sig gøre at føre et Lovforslag som dette saa hurtigt igennem, som Kravet er. Men det kan jo ikke nytte, at vi vil kræve Fristerne overholdt og Sagerne behandlet efter Forretningsordens Bestemmelser, thi derved vilde i dette Tilfælde meget gaa i Stykker baade for Administrationen og Næringslivet. Derfor er vi fra vor Side ogsaa rede til at føre Lovforslaget igennem.

Forslaget har efter vor Anskuelse vundet ved den Behandling, det har været underkastet i det høje Folketing, og ikke mindst derved, at Tolden paa Tobak, Cigarer og Cigarillos — hvad den højtærede Minister ogsaa fremhævede — fra at være midlertidig gøres permanent og indføres i Loven af 29. Marts 1924. Selv om Hjælpen ikke er stor, vil jeg dog antage og haabe, at den kan bidrage til at bringe Ro indenfor denne Industri. Det er ogsaa fra anden Side fremhævet, at det har saa meget at sige, at de næringsdrivende ved, hvad de kan regne med, og jeg tør vel nu gaa ud fra, at vi herefter kan være færdige for en Tid med Lovgivning vedrørende Tobak, Cigarer og Cigarillos. Hvis den Ændring, der er sket med Lovforslaget, fra det blev fremsat i Folketinget, skulde være det første Skridt i denne Omgang til Ophjælpning af Erhvervslivet, saa skal vi ikke laste det høje Folketing for den Tid, det har brugt til Behandlingen af Lovforslaget.

De i § 3 anførte Satser er jo foreslaaet videreført af særlige Grunde, og de kan maaske netop blive et af de Midler, som vi fra konservativ Side gentagende har peget

paa som egnede til at tilvejebringe Handelsoverenskomster med andre Lande, der kan gavne det danske Erhvervsliv. De foreslaaede Luksusskatter er jo anslaaet til 10 Mill. Kr., og efter hvad den nuværende højtærede og den tidligere Finansminister har udtalt, er disse Penge nødvendige for Statsfinanserne. Det finansielle Provenu af § 3 skønner jeg dog ikke bør være det særlig efterstræbte i dette Forhold — vi lægger mere Vægten paa den anden Side af denne Sag; men hvad der saaledes ad indirekte Vej maatte finde ind i vor store fælles Husholdningskasse, kan jo kun bidrage til at mindske det Krav, der stilles til Borgernes direkte Pengeydelse.

Saaledes som Forholdene er, vil jeg paa mine Meningsfællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Det er jo rigtigt, som det blev paataalt af den sidste Taler, at det er en urimelig kort Tid, Landstinget har til Behandlingen af et Lovforslag som dette, hvor der dog er Tale om ikke helt uvæsentlige Forandringer i den bestaaende Toldlovgivning, og hvor der kunde være Tale om videregaaende Ændringer, hvis Tinget havde haft en rimelig Tid til at behandle det. Lovforslaget er nu som Kniven paa Struben til Tinget, vi skal være færdige inden Kl. 12 i Nat, da de bestaaende Love udløber. Et gammelt Ord siger, at man synger undertiden ikke saa daarligt, naar man har Kniven paa Struben, og for de foregaaende 3 Ordføreres Vedkommende har det jo ogsaa vist sig, at de alle 3 sang den Vise, som Finansministerens Kniv paa Struben tvang dem til at kvæde. Man kunde godt have tænkt sig, at Landstinget havde sagt: vi kan forlænge de bestaaende Love i 14 Dage eller 10 Dage for derigennem at belære Forretningsgangen mellem de to Ting om, at man ikke kan komme med Lovforslag af et Omfang som dette Kl. 8 om Aftenen og forlange det vedtaget inden Kl. 12. Der foreligger jo ingen Nødvendighed, hverken for Administrationen eller for Folketinget, til at tage en saadan Stilling. I de Bemærkninger, jeg i øvrigt skal fremsætte, og som skal blive ganske korte, vil jeg, som Forholdene har formet sig, i alt væsentligt henholde mig til den